

V pralese loví šelmy

Prales je divokým, nespoutaným místem. Příroda zde vládne svou rukou nehledě na člověka. Rostliny tiše šplhají za sluncem. Šelmy ve stínu čekají na kořist. A to samé platí i pro fotbalový prales. V krajských a okresních soutěžích si fotbal roste i tlí stranou zájmu celostátních médií. Procesně sice funguje podle striktních pravidel, ve skutečnosti ho však ovládají dravci vyčkávající na snadnou kořist.

Když server Aktuálně.cz zveřejnil 3. listopadu seznam třiatvaceti lidí obviněných z korupce ve středočeských krajských soutěžích, prezentoval aféru jako pošpinění „kouzelného světa Pepíka Hnátky“. Kdo se však nějakou chvíli pohybuje na pralesních pažitkách, vybral by pro zdejší lány zcela jiný přívlastek. Fotbal jako světový fenomén zkrátka přitahuje movité nadšence, kteří jsou ochotní do něj pumpovat tuny kapříků. A to, že k nám skrze média proniknou pouze informace z celostátního rybníčku, neznamená, že nižší soutěže nemají své Horníky, Berbry a Křetínského kabely.

V nižších soutěžích se možná nehraje o milionové prémie za účast v evropských pohárech ani o sponzory, kteří tým přestanou po sestupu dotovat. Ve hře jsou však zásadnější ideály. Čest a patriotismus. Prohra se sousední vesnicí zkrátka nepřipadá v úvahu. Cílem je probojovat se do vyšších pater, případně zabránit ostudnému sestupu. A jak se říká: „Účel světí prostředky.“

Koupím píšťalku, zn. levně

Co se týká rozhodčích, máte jako předseda klubu na výběr několik možností. Můžete jim, tak jak se to dělá v první lize, přihodit nějakou tu stokorunu. Po okresech cestují osvědčené firmy, které vás rádi píšťalkou podpoří. Pokud však máte dobré vztahy s nadřazeným svazem, není nic jednoduššího, než si oblíbeného rozhodčího objednat. Takto jeden tým může pískat několik kol po sobě „osvědčený“ sudí. Z takových šikovných delegací potom často plyne domácí neporazitelnost, k níž se klub prokope až úsměvně vysokým počtem penalt.

Koupím body, zn. jistota

Zdaleka méně riziková je však dohoda se soupeřem. V posledních ligových kolech se uplatňuje nepsané pravidlo, podle kterého týmy ze středu pole, jež nebojují o udržení ani o sestup, přenechávají body ohroženým rivalům. A nemusí se nakupovat zrovna v korunách. Mezi tvrdé měny lze zařadit i kýty nebo sudy.

Neobvyklá není ani motivační odměna v existenčních zápasech (zpravidla v úplně posledním kole): Tým A skončí bez ohledu na výsledek posledního utkání osmý. Hraje však s mužstvem B, které na dálku bojuje s týmem C o udržení. Zástupce družstva C proto nabídne týmu A prémii za porážku úhlavního rivala B. Tímto krokem si C jistí nejen body, ale i situaci kdyby si tým B chtěl výhru objednat přímo od A.

Z toho plynou i další zvyklosti. Jedno z krajských družstev je například proslulé tím, že v průběhu ročníku uhraje pouze deset bodů, nicméně v posledních pěti kolech si jich „zajistí“ patnáct. Ostatní týmy s tím už počítají a zásobí se body několik kol dopředu.

Ryba smrdí od hlavy. Pokud se podplácí v celé společnosti, nelze předpokládat, že se tato praktika nějakým zázračným způsobem vyhne mytickému vesnickému fotbalu. Dokud budou cestovat miliony v krabicích od vína, budou se body kupovat za sud piva.